

ĂN MÀY CỬA PHẬT

Có một ông Lão kéo một xe gạo nặng nề đang lê bước trên đường vừa đi vừa thở hổn hển...Trong có vẻ rất mệt bánh xe chao đảo va vào một cục đá bên đường , làm cả xe gạo đổ nhào xuống hết...Ông lão cố hết sức nâng xe gạo lên , nhưng trong tình thế bất lực và mệt mỏi mồ hôi nhễ nhại , trời thì nắng chang chang...Thế là Ông ngồi bệch xuống đất luôn...

Trong khi nhìn xung quanh , Ông thấy một ngôi Chùa , bên ngoài ngôi Chùa là những chiếc xe ô tô đang dựng san sát nhau , trước cảnh tượng nhìn thấy như vậy , vẻ mặt Ông có vẻ đăm chiêu và phiền não . Ông suy nghĩ và nói thầm: "người vừa sinh ra thì đã giàu..có kẻ làm lụng vất vả cả đời lại chẳng có gì !?" Một người phật tử nghe thấy và nói: "Ông đã đến cửa Phật sao không vào thành tâm cầu nguyện, lại ngồi đây than thân trách phận !" Ông có thấy chùa Phúc Lai bên kia đường không.. cô Gái chỉ , ông Lão dõi mắt nhìn theo ...

Tôi nghe bảo Chùa đó rất thiêng , chả thế mà khách thập phương cứ kéo đến ùn ùn ..." Ông xem kìa , ô tô đậu san sát trước cổng Chùa ! theo lời chị dẫn tận lòng của cô Gái , ông Lão nhờ cô Gái trông giúp mình xe gạo và bước từ từ vào bên trong Chùa theo tiếng Chuông ngân...đứng trước mắt ông là cảnh tượng một số người khác nhau chấp tay và đang lăm nhăm cái gì đó trong miệng không biết ?..Còn khói nhang thì lan tỏa nhiều nơi ... ?

Đứng từ xa nhìn Ông có vẻ ngơ ngác , một Vị tăng bước tới và nói.."Thí chủ lần đầu tiên đến đây phải không ? ..."

Ông Lão: " Vâng ! thưa Thầy lần đầu con đến nơi cửa Phật nên chẳng biết cầu nguyện ra làm sao ? mong Thầy chỉ dạy !..."

Vị Tăng : "Thí chủ thỉnh cầu điều gì ? ông Lão quay nhìn những người kia và nói : " Con cầu xin đức Phật ban phát sự Công bằng !?..."

Vị Tăng : "Công Bằng ư !? ..."

Ông Lão: "Vâng ! thưa Thầy... Con sinh ra trong một Gia đình nghèo khổ..bần hàn không được học hành tử tế ,từ bé đã phải tự mưu sinh..Lớn lên lấy một người vợ nghèo và nai lưng làm lụng như trâu bò, để nuôi bầy con nheo nhóc. Cuộc đời khốn khổ cơ hàn cứ thế bám

theo Con dai dắt..Trong khi có biết bao nhiêu người khác sinh ra trong một Gia đình giàu sang , chẳng cần cố gắng mà vẫn sống suốt đời trong nhung lụa..Như vậy, không Công Bằng !! "

Nếu đức Phật linh thiêng xin Người hãy ban cho Con một ít may mắn của những người kia !

Vị Tăng : "Như người kia ư !?"

Ông Lão : "Chỉ cần nhìn họ là đủ biết họ giàu sang Quý phái cỡ nào rồi !" ...Nhưng người nghèo khổ như Con không thể hiểu nổi họ làm gì mà giàu sang lắm vậy ?

Vị Tăng: "Cái đó ta không biết ? nhưng khi tới đây họ cũng chỉ là Ăn mày cả thôi !!"

Ông Lão:" Ăn mày ư ? thưa Thầy !..."

Vị Tăng: "Đúng ... Ăn mày Cửa Phật !"

Ông Lão:" Nhưng nhìn họ giàu sang Quý phái có thiếu gì mà phải đi ăn mày !?..."

Vị Tăng : "Sống trên cõi đời này mấy ai thỏa mãn với những gì mình đang có . Không tin Thí chủ cứ lại gần họ xem !..."

Ông Lão tò mò đi tới gần mọi người , ép sát và lắng tai nghe thử họ đang nói gì ?...

-Một anh chàng thanh niên lớn tuổi mặc áo vest , thắt cà vạt trong rất chỉnh tề và lịch sự nói: "Cầu xin đức Phật cứu giúp công ty con khỏi bị phá sản , hàng trăm Gia đình công nhân đang trong chờ vào Công ty..Đang trông chờ vào sự chèo lái của con...mô Phật !..."

- Một người Phụ nữ bên cạnh lớn tuổi khóc thút thít và nói : " Xin người rũ lòng từ bi cho con sức mạnh để chiến đấu với căn bệnh ung thư quái ác..Xin người đừng để con phải chịu những cơn đau hành hạ , dày vò..."

- Một cô Gái trẻ tuổi đứng gần đó khuôn mặt có vẻ buồn rầu ủ rũ cũng nói : "Năm nay con đã gần 30 tuổi , mà vẫn chưa có người yêu thương..Con vô cùng buồn tủi ,con chỉ xin Ngài linh thiêng cho con chút dung mạo để con tìm được một tấm chồng..xin Người ban phước, mô Phật ! ..."

Ông Lão nghe những lời ấy mà lòng cảm động rơi nước mắt..Ông nói lên một tiếng."Tội nghiệp quá !..." Và đứng dậy bỏ đi tới chỗ Vị tăng ngồi.

"Thưa Thầy họ cầu xin rất nhiều điều hóa ra họ toàn là ăn mày thật... Con cứ nghĩ trên đời này ai cũng Hạnh phúc hơn con , chứ ai biết được họ cũng có nhiều nỗi Khổ đến thế !..." ..Ngẫm ra Con còn có nhiều điều hơn họ như : sức khỏe , sự vô tư chẳng hạn..,!

Vị Tăng : " Đúng vậy !Cuộc đời công bằng với tất cả mọi người..An phận với thực tại và cố gắng hết sức mình để tự mình hóa giải những khó khăn trong cuộc sống. Đó mới chính là một cuộc đời Hoàn mỹ !!!

Ông Lão nghe xong Tỉnh ngộ ..Tiếng chuông vẫn vang trong không gian ngày một xa dần ...